

for Afkommet, er det en Selyfølge, at det vil blive en stor Fordel for de Egne, som i Forvejen have samlet paa nært Hold gode Hundyr af de forskellige Husdyrarter. Det vil blive vanskeligere for de Egne, som ikke ere komne rigtigt med, at faa Handyrerne opstaldede og faa den Støtte, de dog ogsaa fortjene. Jeg mener derfor, at begge Sider bør opretholdes, baade Præmiering af Afkom og Præmiering af de enkelte Individuer.

Kontrollforeningernes Virksomhed er ogsaa anerkendt af alle. Den fører ganske sikkert mod det rette Maal, en fornuftig Fodring og et fornuftigt Valg af Tillægsdyr. Dem behøver jeg altsaa ikke at omtale, men behøver blot at nævne dem.

Det, der har vakt nogen Kritik, er jo egentlig kun Bevillingerne til Konkurrence mellem hele Kvægbesætninger for derved at udpege Avlscenter, og de to ny Foranstaltninger: Opdrætningsanstalter for Heste og Opdrætterforeninger, paa den Maade som her er foreslaaet. Jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at der maaske gør sig en Misforstaaelse gældende over for Konkurrencen mellem Kvægbesætninger til Udpegning af Avlscenter. Det forekommer mig at fremgaa af Udtalelser af forskellige Talere, at de se paa disse, som om de egentlig nærmest kun skulde være en Belønning for de Opdrættere, som ere saa heldige at faa en god Besætning, men at de ikke trængte til det, og at det ikke havde saa megen Betydning for Avlen i Almindelighed, som dog er Maalet. Jeg tror, som sagt, at der her er nogen Misforstaaelse. Dette, at udvikle, vedligeholde og om muligt forbedre en Besætning saaledes, at den kan faa Betegnelsen: „god, konstant Stamme“, er noget, som ikke kan lade sig gennemføre uden betydelige pekuniære Ofre paa mange Omraader. De Mænd, som arbejde med saadanne Formaal, maa bære mange Tab, som vilde være undgaaede i almindelige Besætninger, Uheld, som vi alle kende, Kastning, Overløbere, Sygdom i Mælkeorganerne — vi kende jo alle Køer, som blive To- eller Trepattere. Saadant maa taales, fordi Vedkommende ikke kunne udskyde værdifulde Dyr, af Hensyn til Tillægget, og der er forskellige andre Ting, som gøre, at de maa bære øjeblikkelige Tab, som kunde være undgaaede, dersom de ikke havde en saadan Besætning, som de absolut maa holde paa. Men jeg indrømmer selvfølgelig, at har en Besætning faaet Prædiketet Stambesætning eller Avlscenter, er det af meget stor økonomisk Betydning for ved-

kommende, men sandelig ogsaa for Avlen i Almindelighed. Hvad vil det nemlig sige, at en Besætning kan regnes for en god Stambesætning? Kortelig udtrykt vil jeg sige, at det er dette, at de Egenskaber, som man ønsker, nemlig Bygning, Mælkerigdom, Fedtrigdom osv. ere ved en fornuftig ledet Avl gennem flere Slægtled indgroede i en Besætning saaledes, at Nedarvningssevnen for disse Egenskabers Vedkommende bliver langt stærkere end i andre Besætninger. Og det er af overordentlig stor Betydning for Kvægavlen og Hesteavlen i sin Almindelighed Landet over, at der kan paavises saadanne Besætninger, om hvilket det efter en grundig Undersøgelse kan siges at være Tilfældet. Derfor mener jeg ubetinget, at det er rigtigt at opretholde ogsaa denne Bevilling. Nu gives den jo efter Forslaget kun til Omkostninger ved Undersøgelsen og Kontrollen af disse Besætninger. Jeg tror, som jeg sagde, at det alligevel bliver værdsat af de Ejere og Brugere, som ligge inde med saadanne Besætninger, at faa dem erklærede for Avlscenter. Men paa den anden Side er jeg ikke fri for at frygte, at Interessen maaske vilde svækkes noget, naar der slet ikke er nogen Belønning, Præmie forbunden dermed. Vi maa huske, at foruden de Præmier, der gives til Avlscenter, skal der ogsaa gives Opmuntringspræmier til dem, der arbejde sikkert og godt mod det samme Maal. Der er vel ikke Tanke om at kunne bibeholde mere end det, her er foreslaaet, men jeg kan heller ikke andet end anbefale, at man ogsaa nogenlunde maa faa det, der er foreslaaet i saa Henseende.

Noget lignende, som jeg her ganske kortelig har udtalt om Bevillingen til de konkurrerende Besætninger, at det gælder om at opretholde dem, for at faa noget at tage det allerbedste Avlsmateriale fra, noget lignende kan der siges om de to Nybevillinger, som have været saa omstridte, Hesteopdrætningsanstalter og Sæmmenslutningen af fortrinlige Besætninger, af Kvægopdrætningsforeninger. Jeg skal ikke nærmere udvikle dette. Hovedformaalet er ogsaa for disse to ny Bevillingers Vedkommende, dels det, hvad den enkelte ikke magter, kunne flere, naar de slutte sig sammen, og ogsaa det, som jeg nys har peget paa, nemlig: at kunne fremskaffe et udmærket Avlsmateriale til videre Forplantning og Benyttelse rundt omkring i Landet. Jeg skal villig indrømme, at jeg, navnlig over for Hesteopdrætningsanstalterne, har staaet noget tvivlende, men det forekommer